

de øvrige Bemærkninger angaar, kan jeg med Hensyn til det Vederlag, Staten eventuelt vil se sig foranlediget til at kræve, naar Odense Kommune maatte ønske at benytte noget af det nu servitutbundne Areal til Byggegrund, formentlig nøjes med at henvise til mine Udtalelser ved 1ste Behandling, som den ærede Ordfører ogsaa hentydede til.

Henstillingen i Slutningen af Udvalgsflertallets Betænkning skal jeg, hvad jeg jo ogsaa har lovet under Samraadet, tage under velvillig Overvejelse.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 4269 ff.) og dets *Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Begravelser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 99, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1753—60).

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaal om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*Fr. Petersen*): Hele Udvalget, et Mindretal dog med Forbehold, har i alt væsentligt kunnet tiltræde det foreliggende Lovforslag, idet man erkender, at de Bestemmelser, det indeholder, danne det naturlige Supplement til de nugældende Bestemmelser i kgl. Anordning af 22. Januar 1897 og Lov af 13. Februar 1903. Der er dog indenfor Udvalget forskellige Meninger om adskillige enkelte Bestemmelser, idet snart paa et Punkt et Flertal eller et Mindretal, snart paa et andet et andet Flertal eller et andet Mindretal mener, at der er afvejet for meget eller for lidt fra det nugældende.

Inden jeg omtaler de Ændringsforslag, som jeg dels som Udvalgets Ordfører, dels som Medforslagsstiller har at gøre med,

skal jeg nævne, at der indenfor Udvalget har været talt en Del om, hvad der egentlig menes med det Udtryk, som atter og atter vender tilbage i Lovforslaget: Folkekirkens Kirkegaarde. Efter at have drøftet Sagen har man vedtaget, at det i Betænkningen skulde udtales, at Udvalget ikke mente, at der ved dette Udtryk skulde være sagt noget afgørende om Ejendomsret til Kirker og Kirkegaarde, et Spørgsmaal, hvorom Meningerne saavel udenfor Tinget som i dette, selvfølgelig ogsaa i Udvalget, ere meget delte, men at Udtrykket her blot skulde betyde: De til folkekirkeligt Brug indviede Kirkegaarde. — Endvidere skal jeg nævne, at Udvalget har rettet en Forespørgsel til Kultusministeriet om Forstaaelsen af enkelte Punkter i Lovforslaget og modtaget Svar, som findes trykt som Bilag til Betænkningen.

Derefter skal jeg først omtale de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag Nr. 2, 5 og 7.

De to førstnævnte ere nærmest redaktionelle. Ændringsforslag under Nr. 2 gaar ud paa at udskyde Ordene „Ønsket om borgerlig Begravelse“ og erstatte dem med „Erklæringen om at ville begraves borgerligt“, og i det hele taget, at Ordet „Ønske“ skal erstattes af „Erklæring“. Det sidste Udtryk „Erklæring“ er vistnok korrekttere, eftersom det er et Ønske, der skal være tydeligt udtalt for andre. — Ændringsforslaget under Nr. 5 gaar ud paa, at Ordet „Jordfæstelser“ skal forandres til „Begravelser“. Det er en Smagssag, hvad der er det retteste, og som bekendt bruges Ordet „Jordfæstelse“ jo i den nugældende Lov af 13. Februar 1903, endogsaa i selve Lovens Titel. Men naar man ellers i Lovforslaget stadig benytter Ordet „Begravelse“, er det vel rettest, at det ogsaa benyttes paa dette Sted. — Ændringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa at bestemme, hvilke Myndigheder der skulle paase, at de nødvendige Bevisligheder foreligge, inden Begravelsen foretages. En saadan Bestemmelse findes i den nugældende Lov, og det er formentlig rigtigt, da denne Lov jo bliver ophævet, hvis dette Lovforslag vedtages, at Bestemmelsen ogsaa findes i den ny Lov. Lovforslaget gaar ud fra den bestaaende Tilstand, at der kun i København findes et særskilt Begravelsesvæsen. Men man har ment, at Ordene i § 4 burde være saaledes, at de ogsaa kunne anvendes, naar den Tid kommer, hvilket jo ikke er usandsynligt, da der ogsaa findes særlige Begravelsespladser andre Steder i Landet end i København; det er derfor, man har